

4.

SZERESD AZ URAT, A TE ISTENEDET!

Október 16., szombat délután

Az ember mindent elnyer, ha engedelmeskedik a szövetségéhez hű Istennek. Isten a maga tulajdonságait ruházza rá az emberre, képessé téve őt az irgalom és szánakozás gyakorlására. A menny szövetsége biztosít minket az Úr megváltoztathatatlan jelleméről. Akik azt állítják, hogy hisznek Istenben, mégis miért változékonyak, megbízhatatlanok? Mert nem szolgálnak szívből, mint akik elkötelezték magukat az Atya tetszése és dicsősége mellett. Nem elég általános fogalommal rendelkezünk Isten követelményeiről. Tisztában kell lennünk, mik az Úr követelményei, és mi a mi kötelezettségünk. Isten szövetségének feltétele: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, minden erődből és teljes elmédből; felebarátodat pedig, mint magadat.” Ezek az élet feltételei: „Ezt cselekedd – mondta Krisztus –, és élsz.” – *A Te Igéd igazság, VII. köt., 932. o.*

Krisztus szeretete aranylánc, amely a korlátolt, de benne hívő embert összeköti a végtelen Istennel. Az Úr gyermekei iránti szeretete minden ismeretet felülmúl. Nem létezik oly tudomány, amely erre a szeretetre magyarázatot adhatna, és semmilyen emberi bölcsesség sem képes azt elképzelni.

Önzés és büszkeség állja útját annak a tiszta szeretetnek, ami lélekben egyesíthetne bennünket Jézussal. Azonban ha ápolják ezt az igaz szeretetet, a korlátolt emberek egymással összefogva egyesülhetnek a végtelen Istennel. Az emberi természet emberi természettel egyesülve szorosan kapcsolódik a végtelen Szeretet szívéhez. Az egymás iránti megszentelő szeretet szent. Ebben a nagy munkában a keresztény szeretet – minél magasztosabb, állandóbb, kedvesebb és önzetlenebb – annál inkább hirdeti a keresztény szelídséget, jóságot és előzé-

kenységet. Ezenfelül Isten akarata szerinti emberi testvériséget alakít ki, ami azt a méltóságot igazolja, amit Ő az ember jogaiba lefektetett. – *Our High Calling*, 73. o.

Szeretni Istent mindenekfelett és önzetlenül egymást – ez a legjobb ajándék, melyben mennyei Atyánk részesíthet. Ez a szeretet nem pillanatnyi fellángolás, hanem isteni alapelv, állandó erő. Nem fakadhat meg nem szentelt szívben, nem is teremhet meg benne. Csak abban a szívben találjuk meg, ahol Jézus uralkodik. „Mi szeretjük Őt, mert Ő előbb szeretett minket.” Abban a szívben, amit az isteni kegyelem megújított, minden cselekedet indítéka a szeretet. A jellemet átalakítja, megfékezi az ösztönöket, uralja a hajlamokat, és nemesíti a törekvéseket. Ha ezt a szeretetet befogadjuk a szívünkbe, megédesíti az életünket, és nemesítő befolyást áraszt egész környezetünkre.

János igyekezett megértetni a hívőkkel, hogy milyen kiváltságokban részesülhének, ha a szeretet ilyen lelkülete hatná át az életüket. Ha ez a megváltó hatalom uralja a szívet, akkor az összes többi indítórugót is irányítja; és fölemeli a hívőt a világ megrontó befolyása fölé. Ha a hívők engednék, hogy ez a szeretet teljesen uralomra jusson bennük, és életük hajtóerejévé váljon, akkor a hit és az Istenbe vetett bizalom teljességére jutnának. A hit teljes bizalmával mehetnének az Úr elé, abban a tudatban, hogy tőle mindent megkapnak, amire jelen és örök javuk érdekében szükségük lehet. – *Az apostolok története*, 551. o.

Október 17., vasárnap

Mindenkinek meg kell tanulnia, hogy személyes felelősséggel tartozik Istennek. Ha teljes szívből szeretik Őt, elnyerik az üdvösségre vezető bölcsességet. Az Ő akaratát cselekszik, sosem halványuló világosságuk lesz a dicsőségük, mivel félik Istent, és neki szolgálnak. Minden lélek, aki magát Krisztus szolgájának vallja, ünnepélyes munkát kell, hogy végezzen...

Legfontosabb dolog elszánt elmével szolgálni az Urat és igyekezni az övé lenni szívvel-lélekkel. Aki alázatosan fordul tanácsért a Megváltóhoz, és bízik az Úr ígéreteiben, meg fogja kapni a szükséges segítséget. „KérjeteK, és adatik nékteK; keressetek és találtok; zörgessetek, és megnyittatik nékteK.” (Mt 7:7)

Emeljétek a mércét, és teljes alázattal kezdjétek engedelmeskedni Isten összes parancsolatának. Kövessétek az Úr különleges utasításait. Az Igének egyetlen fontos kijelentését sem szabad figyelmen kívül hagyni. – *This Day With God*, 128. o.

Isten tökéletes szeretetet vár el az embertől, teljes szívét, lelkét és erejét kéri, hogy kiáraszthassa rá a menny kincseit, mindazt a jót, amit a menny megadhat.

Amikor erről a témáról írok, próbálom leküzdeni saját korlátaimat, próbálok egyre messzebbre, távolabbra jutni, de nem járok sikerrel. Amikor majd eljutunk a mennyei otthonba, maga Jézus fog bennünket az Atya elé vezetni olyan fehér ruhákban, amelyek a Bárány vérében lettek megfehéřítve. „Ezért vannak az Isten királyi széke előtt; és szolgálnak neki éjjel és nappal az Ő templomában; és aki a királyi székben ül, kiterjeszti sátrát felettük.” (Jel 7:15) – *Our High Calling*, 12. o.

A gyülekezet légköre annyira fagyos, lelkülete pedig olyan sajátosságos, hogy nem viselheti el az egyszerű, mennyei eredetű kegyesség példáját. Első szeretetük melege elfagyott, és ha a Szentlélek keresztsége meg nem öntözi, Isten elmozdítja gyertyatartójukat a helyükből, ha meg nem térnek, és az első cselekedeteiket nem teszik. A gyülekezet első cselekedetei azok voltak, amikor a hívők felkeresték barátait, rokonaikat, ismerőseiket, és szeretettől túláradó szívvel beszéltek a Megváltóról, hogy mit jelent számunkra Jézus, és mit jelentenek Ők Jézusnak. – *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 167. o.

Október 18., hétfő

Alázatosság és tisztelet jellemezze azok viselkedését, akik Isten jelenlétében állnak. Krisztus nevében bizalommal jöhetünk Isten elé, de nem közelíthetjük meg Őt elbizakodottan, mintha egy szinten lenne velünk. Vannak, akik úgy szólítják meg a nagy, mindenható és szent Istent – aki a megközelíthetetlen mennyei világosságban lakik –, mintha velük egyenlő vagy alsóbbrendű lény volna. Vannak, akik úgy viselkednek az Úr házában, ahogy nem merészelnének viselkedni egy földi uralkodó termében. Ezek az emberek gondolják meg, hogy az előtt az Isten előtt állnak, akit a szeráfok magasztalnak, aki előtt még az angyalok

is eltakarják arcukat. Az Atyát nagy tiszteletben kell részesítenünk, és mindazok, akik tudatában vannak jelenlétének, alázattal hajolnak meg előtte. Jákobbal együtt így kiáltanak fel: „Mily rettenetes ez a hely; nem egyéb ez, hanem Istennek háza és az égnek kapuja.” (1Móz 28:17) – *Pátriárkák és próféták*, 252. o.

A szív, mely Krisztus szeretetét megízlelte, mind többet akar abból felszívni, és azt másoknak is bemutatva még inkább gyarapszik a mennyei kincsekben. A lelkünkhez szóló minden egyes isteni kijelentés növeli az ismereteinket és a szeretetre való képességünket. Az ilyen szív állandó kívánsága: mind jobban megtelni Isten teljességével, hiszen a mi Istenünk örömét leli abban, hogy adjon, mert „végtelen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb, hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk” (Ef 3:20). (...)

Az Úr olyan bőségesen árasztotta ránk szeretetét, „mint a záporosót, mely felüdíti a földet”. Így szól: „Egek, harmatozzatok onnan felül, és a felhők folyjanak igazsággal, nyílják meg a föld, és viruljon fel a szabadulás, és igazság sarjadjon fel vele együtt.” (Ésa 45:8) – *Gondolatok a hegyibeszédről*, 20–21. o.

Jelenések könyve 14. fejezetének első angyala felszólítja az embereket, hogy féljék Istent, adjanak neki dicsőséget, imádják az ég és a föld Teremtőjét. Mindezt a törvény iránti engedelmisséggel valósíthatjuk meg. Az isteni örvények iránti engedelmisség nélkül a menny szemében egyetlen imádat sem kedves, „mert az az Isten szeretete, hogy megtartjuk az Ő parancsolatait” (1Jn 5:3).

Sok vallási tanító hirdeti, hogy halálával Krisztus felszabadított bennünket a törvény alól, viszont nem mindenki fogadja el ezt a látásmódot. Isten törvénye változhatatlan, és a Törvényadó akaratát és jellemét nyilatkoztatja ki. Az Atya a szeretet, és a törvénye is szeretet. A törvény két nagy elve: az Isten és az ember iránti szeretet. „A törvénynek betöltése a szeretet.” Az Úr jelleme feddhetetlenség és igazság, és ugyanez érvényes az Ő parancsolataira is. A zsolttáros azt mondja: „A te törvényed igaz”, és „minden parancsolatod igaz”. Pál apostol pedig kijelenti: „Azért ám a törvény szent, és a parancsolat szent és igaz és jó.” Ez a törvény fejezi ki Isten gondolatát és akaratát, és pontosan olyan örök, mint a szerzője. – *Reflecting Christ*, 62. o.

Október 19., kedd

Isten azt akarta, hogy dicsérjék és magasztalják népét, az Izraelt. Mindent megadott nekik, ami lelkileg a javukat szolgálhatta. Minden lehetőséget megteremtett arra, hogy jellemük olyanná formálódjon, amelyvel képviselhetik Őt.

A világ népei csodáltak volna a mennyei törvény iránti engedelmességükből fakadó jólétüket. Aki minden mestermunkához bölcsességet és ügyességet tudott nekik adni, továbbra is tanítani akarta őket, és törvényei iránti engedelmisségük jellemüket nemessé és emelkedetté tette volna. Engedelmisségük megóvta volna őket a más népeket sújtó betegségektől. Nagyszerű értelmi képességeket kaptak volna. Jólétükkel Isten dicsőségét és hatalmának magasztos voltát kellett volna megmutatniuk. Az Úr papok és fejedelmek birodalmává akarta Izraelt tenni. Mindent megadott nekik ahhoz, hogy a föld legnagyobb népévé legyenek.

Mózes által Krisztus félreérthetetlenül feltárta népe előtt Isten szándékát, és világosan meghatározta jólétük feltételeit: „Az Úrnak, a te Istenednek szent népe vagy te; téged választott az Úr, a te Istened, hogy saját népe légy neki minden nép közül e föld színén... És... megtudjad, hogy az Úr a te Istened, Ő az Isten, a hűséges Isten, aki megtartja a szövetséget és az irgalmasságot ezerízíglén azok iránt, akik Őt szeretik, és az Ő parancsolatait megtartják.” (5Móz 7:6, 9) – *Krisztus példázatai*, 288. o.

Isten... nem kérdezi, méltók vagyunk-e szeretetére, hanem ránk árasztja jóságának gazdagságát. Nem bosszúálló, nem büntetni, hanem megváltani akar. Gondviselésében megnyilatkozó szigorúsága is az elestettek üdvére szolgál. Leghőbb vágya, hogy az emberiség szenvedéseit enyhítse, és sebeit gyógyítsa. Isten előtt egyetlen ember sem büntelen, Ő azonban el akarja törölni vétkeinket.

Az irgalmas emberekben a menny részvételtjes szeretete nyilvánul meg, mert ők az isteni természet részesei. Szívük egy ütemre dobban a végtelen Szeretettel; ők menteni törekszenek, és nem kárhoztatni. Istennek bennük való lakozása kiapadhatatlan forrássá teszi őket. Akiben Krisztus lakik, annak szíve túlárad a jóakarattól. – *Gondolatok a hegyibeszédről*, 22. o.

Jézus jellemének szeretetreméltósága látható lesz tanítványaiban. Neki öröme telt Isten akaratának teljesítésében. Az Atya iránti szeretet és szent buzgalom volt a Megváltó életét uraló erő. A szeretet dicsőítette meg és nemesítette összes cselekedetét. A szeretet Istentől jön. Csak olyan szívekben található, ahol Jézus uralkodik. „Mi szeressük Őt; mert Ő előbb szeretett minket!” (1Jn 4:19) Az isteni kegyelemből újjászületett szívben a szeretet minden cselekedet mozgatórugója. Megváltoztatja a jellemet, vezeti és kormányozza az indítékokat, zabolázza a szenvedélyeket, legyőzi az ellenséges indulatokat, és nemesíti a kedélyt. Ha ezt a szeretetet ápoljuk lelkünkben, megédesíti a lelkünket, és jobbtó hatást árasztunk környezetünkre. – *Jézushoz vezető út*, 59. o.

Október 20., szerda

Magasztald fel Jézust! Mi Isten munkatársai vagyunk. Erős lelki fegyvereket kaptunk, amelyek ledönthetik az ellenséges erődöket. Semmilyen körülmények között se mutassuk be tévesen a hitünket, olyan tulajdonságokkal tűzdelve a munkát, amelyek nem hasonlítanak a krisztusi jellemre. Isten törvényét kell magasba emelnünk, bebizonyítva, hogy a törvény láncol bennünket Krisztushoz és mindazokhoz, akik szeretik Őt és az Ő parancsolatait. Mindezek mellett szeretnünk kell azokat a lelkeket, akikért Krisztus meghalt. Hitünket a Jézustól származó erő igazolja. A Biblia és az Ige tegyen bennünket bölcsekké az üdvösségre. – *This Day With God*, 99. o.

Jézus jellemét kell tükröznünk. Bárhol járunk, engedjük látni rajtunk Jézus képmását. Ezt azonban csak úgy érhetjük el, ha betöltekezünk az Ő jóságával. Ha még behatóbban akarjuk megismerni Krisztust, szeretnünk kell Őt, mivel annyira jó és csodálatos, hogy vágyakozni fogunk hozzá hasonlóvá válni jellemben, hogy ezáltal mindenki láthassa, hogy vele voltunk, és tőle tanultunk. (...)

A bűnösök kénytelenek lesznek elismerni, hogy mi nem a sötétség, hanem a világosság fiai vagyunk. Miből fogják felismerni? A gyümölcsjeinkből... Isten mélységes kegyelmének és szeretetének kell munkálkodnia a szívünkben, és engedelmisségünk által ezt a szeretetet kell kifejeznünk. (...)

Szívünket az Úr teljességének kell, hogy betöltse, azonban nekünk is van feladatunk. Nem szabad tovább rejtegetnünk és dédelgetnünk

a bűneinket, hanem el kell azokat távolítanunk. Igyekezzünk rendet teremteni a szívünkben. Ha ez megvalósul, akkor a hit kulcsával kinyithatjuk Isten gazdag áldásainak tárházát. – *Lift Him Up*, 266. o.

Krisztus különleges fontosságot tulajdonít annak, hogy Isten népe megtartja-e, vagy sem, a parancsolatokat. Gyermekének ismerniük és érteniük kell ezeket a rendeleteket, majd a mindennapi életükben gyakorlatba is kell ültetniük. Önerőből az ember nem képes megtartani a mennyi parancsolatait, csak ha Krisztusban van, és Krisztus is őbenne. Azonban lehetetlen Jézusban maradnia és világhozzá tartoznia, miközben akár a legkisebb parancsolatot is semmibe veszi. A hívő ember az Ige iránti önkéntes és kitartó engedelmisségével fejezi ki, hogy igazán szereti azt, akit Isten elküldött.

Aki nem tartja meg az Úr parancsolatait, az nem szereti Őt. Senki sem fogja megtartani a parancsolatokat, ha nem szereti az Atya egy- szülöttjét. Szeretetüket az emberek az engedelmisségükkel fejezik ki. Akik szeretik Krisztust, azokat szereti az Atya, és kinyilatkoztatja magát számunkra. Ők minden nehézségükben felbecsülhetetlen támaszra találnak Jézusban. – *This Day With God*, 142. o.

Október 21., csütörtök

Mindannyian gondoljunk az életünkkel, jellemünkkel és az Isten iránti magatartásunkkal kapcsolatos mennyei feljegyzésekre. Az idei évben nőtt-e az Úr iránti szeretetünk? Ha valóban Krisztus lakik a szívünkben, akkor szeretni fogjuk Istent, és szívesen engedelmeskedünk a parancsolatainak, szeretetünk pedig egyre mélységesebb és erőteljesebb lesz. Ha szeretnénk a Megváltót képviselni a világban, akkor a szívünknek, jellemünknek és életünknek tisztának kell lennie, a beszédünk pedig legyen szent, a szívünkön és ajkunkon ne találjanak hamisságot. Vizsgáljuk meg eddigi életünket, és lássuk meg, hogy törekedtünk-e hozzá hasonlóvá válni és úgy dolgozni, ahogyan Ő dolgozott mindazokért, akikért az életét adta. – *Lift Him Up*, 325. o.

Krisztus halála és feltámadása teljessé tette a szövetséget. Azelőtt jelképekben és árnyékokban jelentette ki ezt. A jelképek a világ Megváltójának a világ bűneiért hozott mérhetetlen áldozatára mutattak. Az ókorban a hívőket ugyanaz az Üdvözítő mentette meg, mint ma,

de az elfátyyolozott Isten volt. Istent körülméletelt jelképekben látták. Az Ádámnak és Évának az Édenben adott ígélet a bukott embernek szóló örömyüzenet volt: az asszony magva a kígyó fejére tapos, az pedig annak sarkát mardossa. Krisztus áldozata a zsidó üdvrend dicsó beteljesedése. Fölkelt az igazságosság napja. Jézus – az igazságosságunk – tündökölve ragyog ráánk. – *A Te Igéd igazság*, VII. köt., 932. o.

Azáért nem örvendezünk többet, mert elveszítettük az első szeretetünket. Legyünk hát buzgóók, és tartsunk bűnbánatot, nehogy az Úr elmozdítsa gyertyatartónkat.

Isten mennyei temploma nyitva áll, és a küszöbe dicsőségtől ragyog minden gyülekezet számára, mely szereti Istent, és megtartja a parancsait. Tanuljunk, elmélkedjünk és imádkozzunk. Akkor megnyílik a lelki látásunk, akkor látni fogjuk a mennyei templom belső udvarait. Fülünk felfogja a trón körül álló mennyei kar énekeinek és hálaadásának témáit. Akkor Sion felkel és ragyogni fog, fénye átható lesz, és dicséret és hála drága énekei hallatszanak a szentek összegyülekezéseinél. (...)

Isten arra tanít, hogy jöjjünk össze házában a tökéletes szeretet gyakorlására. Ez majd előkészíti a föld lakosait azokra a lakóhelyekre, melyekért Krisztus mennybe ment, hogy elkészítse az Őt szeretők számára. Ott majd szombatról szombatra, újholdról újholdra összejönnek a szent helyen, és egyesítik hangjukat a legmagasztosabb énekekben, dicséretekben és hálaadásokban a trónon ülő és a Bárány iránt örökkön örökké. – *Bizonyságtételek*, VI. köt., 368. o.